

ЛУЧА

Лист ученика Основне школе „21. мај“ Подгорица

DESET GODINA NEZAVISNOSTI

Dragi učenici,

Ime naše škole baštini veliki datum u istoriji Crne Gore. Slaveći Dan škole slavimo i ljubav, poštovanje i divljenje prema našoj zemlji. Ljubav prema svojoj zemlji pokazujete i svakodnevno svojim radom, učenjem stvaranjem. Kao i svih prethodnih godina, naša „Luča“ svijetli snagom vaših talenata i rezultata. Kaže se „u sadašnjici je klica budućnosti“ - ono što ste danas uvjerava me da će to biti lijepi, svijetli dani. Srećan vam Dan škole i Dan nezavisnosti!

Direktorica, Zdenka Mišković

Crna Gora-neugasiva baklja slobode

Duh slobode, jedna je od najznačajnijih tekovina crnogorske istorije i kulture. Tokom viševjekovne istorije, sloboda naše zemlje bila je ugrožavana od strane mnogih spoljnih neprijatelja. Kao mala zemlja zapadnog Balkana, Crna Gora je uspijevala da opstane kao slobodna teritorija. Takođe, uspjela je da sačuva svoju slobodu i tokom Napoleonovih napada, a svenarodni otpor je pružila i nadmoćnim neprijateljima tokom Prvog i Drugog svjetskog rata.

U evropskim zemljama Crna Gora je toliko bila poznata po svojoj borbi za slobodu, da su je mnoge diplomate, umjetnici i istraživači obilazili, pisali o njoj i nalazili u Crnoj Gori inspiraciju za mnoga značajna naučna i umjetnička djela.

Nakon Drugog svjetskog rata, sloboda Crne Gore više nije bila ugrožena u teritorijalnom smislu, i narod se mogao posvetiti razvoju drugih značajnih vrijednosti. Slobodarski duh, duboko ukorijenjen u narodnu svijest odrazio se prevashodno na druge vrste sloboda, kao što su sloboda misli, sloboda izbora i sloboda izražavanja stava.

Ove nove vrste sloboda, ne manje značajne od teritorijalne slobode države, izuzetno se njeguju u našoj zemlji.

U našim školama, od prvih dana, uče nas da slobodno mislimo i izražavamo svoje misli, te da uvažavamo tuđe stavove i da ih poštujemo. Takođe, uče nas da smo slobodni da biramo svoj put i mogućnosti koje nam se ukazuju.

Laura Kentera VI-a

Lučonoše 2015/2016: Jovana Božović, Balša Đurićanin, Luka Popović, Jakov Sekulić, Balša Baletić, Nevena Đuretić, Matija Zejak, Ivona Marković, Marko Pecović, Andrija Vukotić, Darija Konatar, Hana Turusković, Milija Todorović i Anja Šišević

Urednice: Ljubinka Tomović i Tamara Piletić, nastavnice crnogorskog-srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti

Učenička redakcija: Nevena Đuretić, Anja Popović i Tara Čelik

Добродошлица првацима

И овог 1. септембра наша школа је широм отворених врата дочекала ђаке прваке.

Првацима и њиховим родитељима се обратила наша директорица која је поручила да су сви у нашој школи исти и да нема привилегованих.

*Добро дошли, драги прваци,
у чаробно царство слова,
у најлепшу бајку снова,
бајку што се зове школа.*

*Игре, бројке и цртежи,
ту ће друштво да вам праве,
знањем ћете богатити
мале, паметне дјечје главе.*

За прваке су старији другари припремили, заједно са учитељицама пригодан програм. Програм је водила Уна Гужвић, ученица седмог разреда. Талентована Ива Никчевић, ученица другог разреда, отпјевала је своју пјесму **Учитељица**. Уживали смо слушајући Маиду Хаџимуховић која се представила рецитацијом. Одјељење II-ц присутне је забавило ритмиком **Бабарога**.

На самом крају прваке су прозвале њихове учитељице: Маријана Зарубица, Бранка Радевић, Марица Ковачевић, Добрица Милачић и Ана Ковачевић. Тако су наши првачићи кренули у свијет знања, дружења и забаве.

Naših nezaboravnih pet dana!

Toplo septembarsko jutro. Tek je sedam sati, a ozbiljna lica naših četrnaestogodišnjaka spremna su da pođu na ekskurziju. Kanjonom Morače jezdimo kroz strme stijene, diviši se istovremeno i surovosti i ljepoti prirode. Prvo naše stajalište je na izvoru Svetigore u Manastiru Morača.

Bogatiji znanjem i ponekim suvenirom, već se približavamo Biogradskom jezeru gdje nas dočekuje hladna kiša, te jezero gledamo samo iz autobusa.

Put nastavljamo prema Beranama. Prvo stajalište je manastir Đurđevi stupovi. Učenici u dostojanstvenom miru slušaju besjedu monaha. Naše putovanje nastavljamo prema Plavskom jezeru. Odmaramo na njegovoj živopisnoj obali u prijatnom ambijentu etno sela Damjanova kula. Lijepo putovanje u udobnom autobusu i lijepom druženju je učinilo da nijesmo ni osjetili umor, a već smo se našli u prijestonici planinskog turizma, Žabljaku. Biti na Žabljaku a ne obići Crno jezero, nemoguće je. Svježe i oblačno prijepodne smo iskoristili za taj obilazak. Tu smo posjetili i Prirodnjački muzej, bogatu zbirku flore i faune durmitorskog kraja. Poslije podne tog drugog dana obišli smo Pljevlja gdje smo posebno uživali u vizuelnom doživljaju enterijera i eksterijera Husein –pašine džamije, kao i u ambijentu čuvene Milet bašte.

Boravak i prelazak preko mosta na Đurđevića Tari, gdje smo se divili surovom ljepoti Tare gledane sa te visine, bio je za sve poseban ugođaj. Treći je dan našeg putovanja i mi se spremamo ka primorju. Lijepo vrijeme koristimo za obilazak Krupačkog jezera, crkve svetog Vasilija Ostroškog, poznatije kao Nikšićki manastir. U toj zadužbini kralja Nikole vidjeli smo prvi ikonostas od jelisejskog mermera. Tu odmah pored nje je nekadašnji dvorac kralja Nikole, pa osnovna škola i sada gradski muzej.

Sve je lijepo, ali za djecu je more najveći izazov. Smješteni smo bili u hotelu „Kamelija“ u Tivtu. Četvrtog dana smo obišli Kanli- kulu i gradski trg u Herceg Novom, a u Kotoru Pomorski muzej i Stari grad. Pred večer, dok je sunce tonulo u morskou pučinu, mi smo toplo oktobarsko večer iskoristili za kratku šetnju obalom. Petog dana smo posjetili marinu Porto Montenegro i prošetali tivatskom obalom. U poslijepodnevrim časovima smo posjetili Stari grad u Budvi, Adu Bojanu, Stari grad Ulcinj, potom Staru maslinu u Baru i kratko prošetali gradskim ulicama.

Kažu „sve što je lijepo kratko traje“, pa je i naše putovanje okončano na izmaku petog dana susretom sa roditeljima, opet tu ispred škole. Glasno razmišljaju i predlažu neka nova putovanja i druženja. Da li će im se želje ostvariti ???

Култура није надоградња него кључ жибота

У нашој школи 8. септембра обиљежен је **Дан писмености** присјећањем на личност и дјело нашег владара, мислиоца и писца **Петра I Петровића Његоша**.

Ученици деветог разреда су на часу читали његове посланице, а затим их и сами писали. Посланице су упутили наставницима, родитељима и својим вршњацима.

У холу школе је постављен пано као резултат ових активности.

У понедељак, 28. септембра 2015.

године, у холу Школе обиљежен је **Дан језика** кроз неколико активности.

Европски дан језика се обиљежава широм континента организовањем различитих манифестација и активности. Лингвистичка разноликост доприноси бољем разумијевању различитих култура и помаже у превазилажењу културолошких разлика

У нашој школи, ученици V, VI, VII и VIII разреда су кроз презентације, литерарне и ликовне радове, фотографије, постере и сувенире представили културно и језичко богатство земаља енглеског и италијанског говорног подручја.

Никада није касно да се научи неки нови језик.

Let's converse!

Parliamo insieme!

Разговарајмо!

У Црној Гори има око двије хиљаде учитеља и учитељица, који раде један од најтежих али и најљепших послова, јер од њих зависи какав ће неко човјек постати, саопштено је данас на свечаности поводом **Међународног дана наставника**.

Министар просвјете мр Предраг Бошковић, честитајући учитељима њихов дан, рекао је да се свечаношћу на симболичан начин указује поштовање на велики значај учитеља.

**Ријетко кад тако осјећамо милину матерњег језика
као кад нам допре до ушију под туђим небом
- Бернард Шо**

Дан позоришта

Сваког 27. марта обележава се **Дан позоришта**. То су и урадили наши другари из седмог и осмог разреда. Имали смо три савршена наступа. Водитељи програма су били ученици Марија Ђуровић и Милија Тиодоровић.

На црногорском језику сонет су рецитовали Балша и Ања. Исти текст је на енглеском говорио наш друг Никола. Након тога Ања и Филип извели су одломак из трагедије „Ромео и Јулија“. Затим су наступали ученици четвртог разреда са представом „Бајка о рибару и рибици“. На крају смо уживали и у представи „Срећни краљ“ у извођењу ученика четвртог разреда.

Сва три наступа су била занимљива, увјежбана и веома маштовита. Имали смо осјећај да смо у правом позоришту.

Марија Аћимовић VI-b

Обилежавање **Међународног дана матерњег језика** је била прилика да покажемо колико његујемо свој језик и своју језичку културу, кроз лирску народну љубавну поезију и изворну мелодију удахнемо живот свом језику.

Кроз интерактивну радионицу појаснили смо неке језичке недоумице које се јављају у коришћењу нашег језика.

Припремали смо овај час са пуно љубави и увјерили смо се да је љубав своју вјечност пронашла у умјетности. У народним лирским пјесмама љубав младића и дјевојке је њежна и топла с мало ријечи, стидљива, с пуно хвале оних који се воле. Њихова осјећања су узвишена, украшена, срећна али понекад и несрећна због растанка двоје младих.

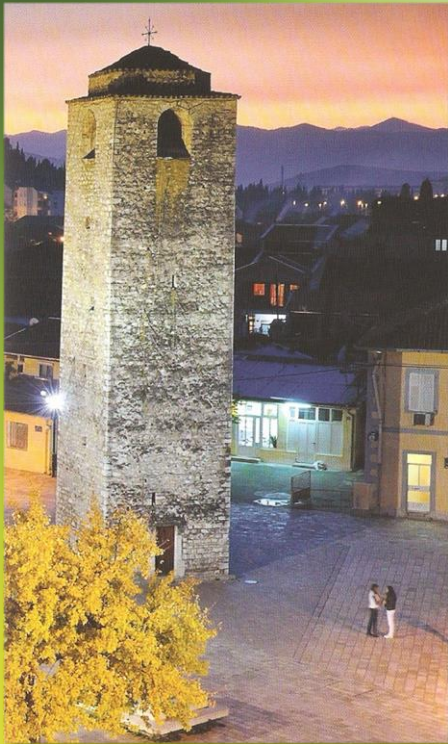
Рецитал одабраних љубавних стихова пратиле су најљепше изворне пјесме.

Нека одзвања наша ријеч, нека нас као тиха и моћна сила спаја и нека она буде наше оружје којим ћемо освајати туђа срца.

Чувајмо, драги пријатељи, свој језик као своју душу!

„Подгорице стара дамо, покажи свима своју љепоту“

„Остала је, али ћути та висока Сахат кула.
Ех, да може да нам прича оно што је давно
чула.“

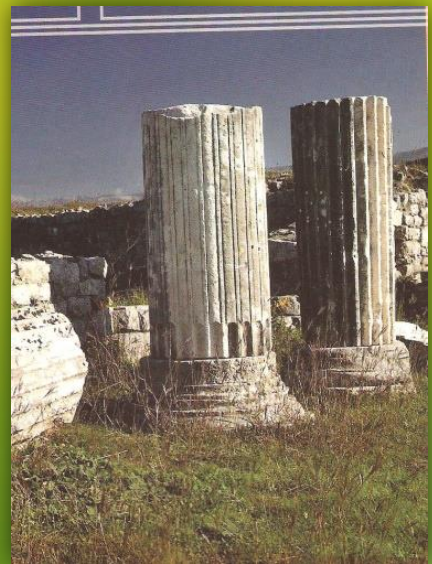
Град у срцу Црне Горе, град сунца и младости је наша Подгорица. То је град који се мора вољети. У њему је све слатко као низ сувих смокава из башта његовог предграђа. Ту нас прво огрије мајска зора на Саставцима, а онда нас очара спој мириса мора и високих планина. Уоквирују га зелено Скадарско језеро, од снијега бијели Комови и Морачке планине, кањон Цијевне са високим Кучким планинама, љути крш Старе Црне Горе и питома Бјелопавлићка равница. Баш такав положај учинили су овај простор мјестом настајања и нестајања различитих цивилизација и култура. Трагови прошлости и данас живе у Подгорици. Као и прије, и сада се цијене некадашње вриједности. Нико никада, па ни сада, није питао и не пита зове ли се Асим, Душан или Нуо. Ишли су и иду заједно у школу и враћају се заједно преко Дрпа Мандића или околo преко Бријега Ђуковића. За Бајрам и Рамазан сви добијају сарајлију и баклаву, за Васкрс обојена јаја. Комшилук је био и остао светиња. Поштује се народна „брата и комшију не можеш да бираш.“

Стара Подгоричка кућа

„Ако икад одем тамо гђе су странци и хладне
даљине,
у џепу своме носићу камен са обале Немањине.“

Дукља

Прошетајте Подгорицом!

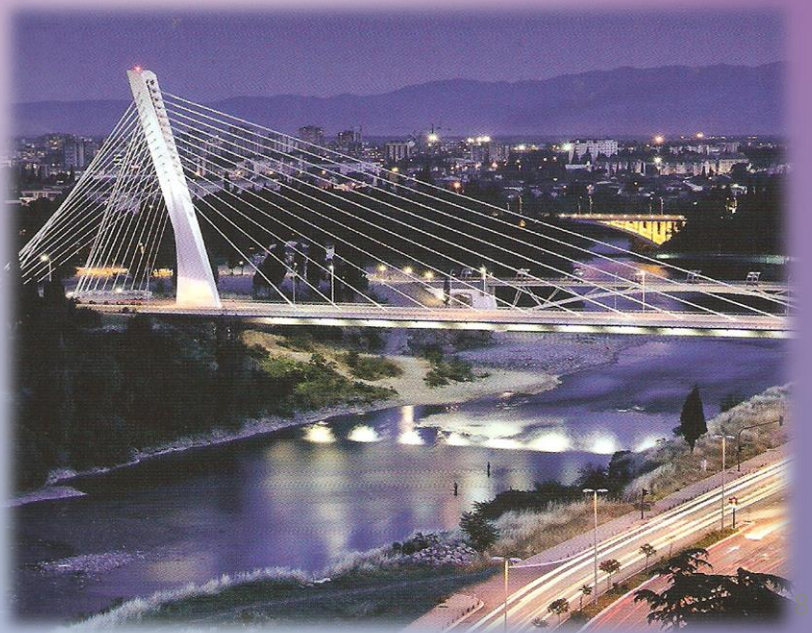
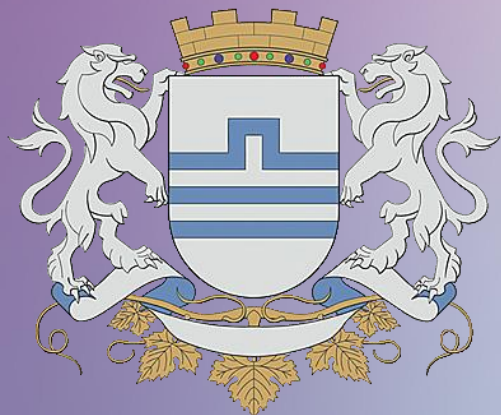
Поводом 19.децембра, **Дана ослобођења Подгорице**, у нашој школи је уприличен програм „Прошетајте Подгорицом”, који су чиниле презентације, староподгоричке пјесме уз пратњу хора и наших талената. Програм су, уз подршку Управе, организовали и професори: Вероника, Ана, Милена, Драгана, Жељко и Веро.

Сачувајмо некадашњу Подгорицу од заборав

Живимо у граду који има дугу историју. Не смијемо пустити да трагови изблиједе и да се забораве све приче о духу нашег града. Увијек је лијепо посјетити „свједоке” подгоричке историје, саслушати њихове приче и маштати о тајнама које чувају. Прошетајте до Сахат куле, кроз дивну Стару Варош, одморите и уживајте на Скалинама. Оживимо корзо, уживајмо у баштама хотела и наставимо дружење на шеталиштима Горице или Љубовића.

Наша Подгорица
„Ја волим град тај,
више но све друге.”

U susret Novoj godini

U našoj školi se veoma njeguje preduzetnički duh. Zbog toga je na radost svih učenika posljednjeg vikenda decembra upriličen Novogodišnji bazar, koji je u holu škole okupio veliki broj posjetilaca.

Drugari iz najnižih razreda goste su dočekali prigodnim programom. Nakon završetka programa gosti su imali priliku da na mnogobrojnim štandovima kupe neke novogodišnje ukrase koje su pravili maštoviti učenici naše škole u saradnji sa svojim nastavnicima i roditeljima. Na štandovima je bilo svega: slatkiša, ukrasa za jelke, čestitki... Naši drugari bili su kreativni i vrijedni i uspjeli su da naprave mnogo ukrasa koje su prodali po povoljnim cijenama.

Prikupljeni novac iskoristićemo za izgradnju ljetnje učionice. Ovom prilikom zahvaljujemo se svim roditeljima i prijateljima Škole što su odvojili malo svog vremena i posjetili ovu manifestaciju.

Ivana Radović VII-b

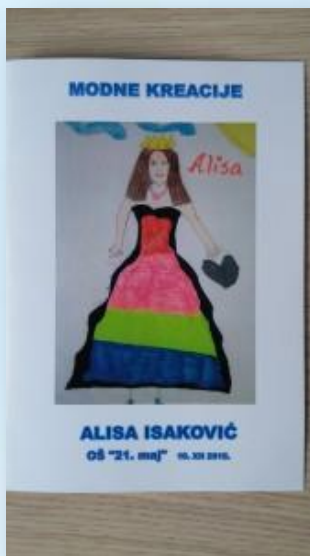

Djeca imaju prava

Povodom **Dana ljudskih prava**, 10. decembra u našoj školi otvorena je izložba modnih kreacija Alise Isaković, učenice IX-A. Izloženi su Alisini crteži, a u saradnji sa Hemijskom školom, sašivena je haljina koju je Alisa kreirala. Otvaranje izložbe ostavilo je jak utisak na gledaoce. Izlazak Alise u njenoj kreaciji je doveo atmosferu do vrhunca. Njen talenat za crtanje i kreiranje je došao do izražaja još u ranom djetinjstvu, kada se nije odvajala od sveske i materijala za crtanje. Koristila je razne tehnike, pravila predmete od papira i drugih materijala. U vrtiću je njena kreativnost ostala zapažena, da bi kasnije u školi nastavila da iznenađuje i zadržuje svojim idejama.

Alisini radovi, neobičnih oblika i vedrih boja, nagovještavaju ljepotu njene unutrašnje prirode. Najviše je inspirisana raskošnim haljinama princeza, a takođe voli da kreira ukrase i nakit. Sanja da bude velika dizajnerka. Ona je djevojčica sa posebnim obrazovnim potrebama i pohađa nastavu po individualnom programu. Vjerujemo da će njen talenat i dalje dolaziti do izražaja i da će imati jednake mogućnosti da ga pokaže.

Iva Brajković i Ana Bašanović

Povodom **Međunarodnog dana djeteta**, 20. novembra, članovi našeg **Đačkog parlamenta** su posjetili OŠ „Božidar Vuković Podgoričanin“, gdje su učestvovali u panel diskusiji o dječjim pravima. Konkretno teme, koje su diskusijom obuhvaćene su: slobodno vrijeme, obrazovanje, djeca i siromaštvo i zaštita od nasilja i zlostavljanja. O obrazovanju i zaštiti od zlostavljanja diskutovali su Nikola Žugić i Đorđe Marković, učenici naše škole. Ostali učesnici su iznosili svoja zapažanja, stavove, pitanja na sve četiri teme. Teme su se pokazale inspirativnim, te je diskusija zaživjela i pokazala mnoštvo dobrih ideja kod djece. Zapažanje jednog učesnika, koji je, govoreći o siromaštvu, rekao da je bitno ne biti siromašan u srcu navelo je sve učesnike na aplauz. Čini se da djeci nije teško da uočavaju prava i načine da se poštuju, ali da priča o tome treba da teče bez prestanka i bude uvijek aktuelna u cijelom društvu.

Tekst priredila Aleksandra Trailović, defektologa

Demokratske radionice

Učenici VI-b su 23. septembra.2015. godine posjetili su prostorije Skupštine Crne Gore. U okviru posjete organizovane su demokratske radionice na kojima se razgovaralo o demokratiji. Učenici su aktivno učestvovali u svakoj aktivnosti i sa zadovoljstvom razmišljali i komentarisali odabrane teme. Nakon radionica i snimljene radio emisije, učenici su posjetili prostorije Skupštine, salu u kojoj se održavaju sjednice Skupštine, svečane prostorije za prijem zvaničnika, upoznali se sa mnogim zanimljivostima iz života Skupštine. Svakako, doživjeli smo jedno novo i zanimljivo iskustvo.

VOLONTERSKI KLUB

Od ove školske godine naša škola ima volonterski klub u koji su uključeni učenici od VI do IX razreda. Naši volonteri su uključeni u sve aktivnosti u školi i uvijek su raspoloženi da daju svoj doprinos. Klub se ove godine priključio dobrotvornoj misiji COCA-COLA KARAVAN, koji je stigao u Podgoricu 23. decembra 2015. godine. Cilj je prikupljanje knjiga za djecu bez roditeljskog staranja u Crnoj Gori. Knjige će biti uručene Domu „Mladost“ u Bijeloj.

Ovoj akciji se odazvao veliki broj učenika svih razreda koji su iz svojih kućnih biblioteka odvojili određeni broj knjiga sa nadom da će te knjige doći do radoznalih čitalaca, kakvi su i oni sami, i da će i njima pričiniti zadovoljstvo. Knjige smo prikupljali sa dosta ljubavi za buduće male čitaoce. Akciji se priključila i školska biblioteka izdvojivši iz svog fonda određeni broj knjiga. Posebno moramo istaći našu drugaricu Lenku Kalezić koja je zaista impozantnim brojem knjiga dala dobrinos ovoj akciji. Zato pozivamo sve naše učenike i njihove roditelje da i dalje prikupljamo knjige za djecu kojima su potrebne.

Prikupljanje knjiga je u našoj školi obavljeno od 18-22. decembra. Prikupljen je veliki broj knjiga. Ovim gestom smo pokazali svoju humanost i nastavice ćemo dalje sa svojim aktivnostima.

Marko Pecović IX-b

Srce je bogatstvo koje se ne kupuje, već poklanja.

Obišli smo, vidjeli i saznali

Učenici osmog razreda su 13. 11. 2015. godine napravili poludnevni izlet do **Ekotoksikološkog zavoda**. Tom prilikom smo od ljubaznog osoblja, sastavljenog od laboranata i hemičara, saznali puno novih i interesantnih stvari o djelatnostima ovog zavoda.

Saznali smo da je ovaj Centar osnovan 1998. godine i da se bavi ispitivanjem svih segmenata životne sredine, kao što su vazduh, površinske i podzemne voda, zemljišta itd. Takođe, jedna od njihovih bitnih djelatnosti je i ispitivanje ispravnosti životnih namirnica.

Posjetili smo laboratorije u kojima se vrše ispitivanja predmeta i drugih životnih namirnica. Vidjeli smo instrumente kojima se vrše ispitivanja uzoraka i dobijaju se određene analize. Zaključili smo kako pojedine namirnice iz svakodnevnog života utiču na naše zdravlje. Zahvaljujuci stručnom kadru CETI-ja sa kojim smo obišli sve laboratorije u kojima se vrše ispitivanja naučili smo i upoznali neke nove kategorije hemije i fizike. Takođe su nam približili neke stvari koje su nam do tada bile apstraktne i učinili nam ih interesantnijim.

U septembru su učenici osmog razreda posjetili botaničku baštu „Arboretum“ u Grahovu

Učenici IV razreda su 26. septembra u okviru časa prirode i tehnike upriličili posjetu **Festivalu nauke**, koji se održao u obližnjem Umjetničkom paviljonu.

Obišli su čudesni svijet matematike i fizike, naučili kako možemo natjerati svijeću da pleše u ritmu muzike, šta su munje i da li su opasne, kako upaliti sijalicu pomoću limuna. Zanimali su se i za astronomiju i kosmos, dotakli teleskop...

Kad uz to dodamo štand Prirodnjačkog muzeja gdje smo vidjeli zbirke insekata, zmija, posmatrali građu pečurke, alge i slično, znamo da je za djecu ovo divno iskustvo koje se ne može porediti sa suvom teorijom.

Ipak najveće interesovanje uočeno je za eksperimente na štandu Hemijske škole (duh iz boce, hemijski kameleon, jodni sat, vatromet, pjena i sl.) i štandu gdje su svoje umijeće pokazali roboti Puckman i Yugo.

Дукља

У четвртак 24. септембра ученици осмог разреда посјетили су **Дукљу**, познати локалитет из давнина.

Већ пету годину Министарство науке организује манифестацију „Отворени дани науке“ чији је циљ промовисање науке у нашем друштву. Пошли смо да се упознамо са остацима Дукље. Видјели смо рушевине старог римског града који се састојао од храма, форума у којем су биле смјештене радње за размјену ствари и куповину неопходних намирница. Такође су се могле видјети остаци Базилике гђе се налазила склуптура Марка Флавија Балбина, а такође и терме, јавна купатила.

Послије обиласка смо отишли у лабораторију гдје е смо имали прилику да видимо чиме се баве археолози. Једна од активности била је спајање разних дијелова керамичких ваза и посуда као и ископавање остатака истих. Ту смо имали прилику да сазнамо доста о култури народа, њиховим свакодневним активностима, начином живота у прошлости као и узорцима одјеће која се правила у радионицама на форуму.

Природњачки музеј

Ученици IV разреда су 30. 03. 2016. године посјетили **Природњачки музеј**. Циљ је био да повежу теоријска знања из предмета природа и техника са животном околином. Ово је била лијепа прилика да их виде у природној величини, да прошире своја знања о неким новим врстама птица и гмизаваца. Њихова питања односила су се на неке мање познате врсте птица. Такође су били заинтересовани за ланац исхране у појединим животним заједницама ливада, планина, језера и наших планинских врхова. Дјеца су била јако радознала и заинтересована. Поред сваког приказаног станишта постоји и програм гдје на екрану дјеца могу добити пуно додатних информација о оним животињама које гледају испред себе.

На крају велико интересовање је побудила и „забавна соба“, гдје су дјеца на таблетицама играла квиз и асоцијације које се тичу оног што су видјели. Овдје се слажу и слагалице животне заједнице и уче врсте печурака и стабала у нашим крајевима.

Вратили смо се у школу пуни утисака и нових сазнања.

Медун

У сусрет новим знањима из језика и књижевности ученици седмог разреда упутили су се на Медун, 10. новембара 2015. године. Живописна медунска равна дочекала нас је срдечно послије свега двадесетак минута вожње. Медун се налази у Кучима, који су једно од највећих брдских и црногорских племена. У прошлости су Медуњани били изложени сталној борби за голи опстанак. У тој борби за, народ је стицао мудрост која се преносила са генерације на генерацију, добро се памтило, чувало, његовало и славило, а лоше одбацивало и презирало. У таквом менталитету са израженом усменом традицијом у којој се чојство и јунаштво цијене и не заборављају, рођен је на Марковдан 1833. године Марко Миљанов Поповић. Марков животни пут водио је од чобанина, хајдука, перјаника, војводе и сенатора до наратора, етичара и књижевника. Због своје храбрости, одмјерености и мудрости уживао је велико повјерење, како свог народа, тако и црногорских старјешина. Са педесет година латио се, како је и сам једном приликом признао, најтежег посла, учио је да чита и пише. Морао је, јер је осјетио потребу да сачува од заборава интересантне приче о чојству и јунаштву свога народа. У томе је и успио. Својим дјелом дефинисао је морал свог народа, називајући чојством све добре и поштене поступке својих сународника. За живота, на његову велику жалост, није штампао ниједно дјело. Његова жеља остварила се постхумно кроз штампање његових збирки анегдота **Примјери чојства и јунаштва**, **Живот и обичаји Арбанаса** и спис **О Братоножићима** (збирка писама упућених савременицима). Општи утисак ученика је да су провели занимљиво вријеме у учењу и дружењу.

Музеји и галерије

Ученици III разреда су 27.11. 2015. године посјетили ЈУ Музеји и галерије Подгорице. Видјели су старе предмете, фотографије, посуђе, оружје, ношње, новац из далеке прошлости. Сазнали су и како се Подгорица развијала кроз историју и мијењала своје име. Ђацима је било јако занимљиво, били су веома радознали и одушевљени оним што су видјели.

Korist nam daju nauke, a ljepotu umjetnosti

Posjeta Cetinju

Kišnog novembarskog dana učenici osmog i devetog razreda su posjetili **Kraljevsko pozorište „Zetski dom“** na Cetinju i odgledali predstavu **„Ivica i Marica“**. Iako je možda neozbiljna tema za njihov uzrast, modernizovana verzija im se svidjela.

Dodest

Dana 29. marta 2016. godine učenici VII I VIII razreda sa razrednim starješinama uputili su se prema Gradskom pozorištu. Ni kiša koja je padala nije spriječila učenike da odu i odgledaju predstavu **„Kinez“**. U sali Dodest-a vladala je fantastična atmosfera. Tada su na scenu stupili glumci: Jelena Simić, Emir Ćatović i Goran Slavić, a značajno učešće imao je i Dječji hor „Zvezdice“. Pitali smo i učenike šta misle o predstavi i svi su zaključili da je predstava bila odlična i da je ispunila njihova očekivanja.

Muzika je zvučni esperanto

I ove godine u našoj školi su održane **karaoke** za učenike od petog do devetog razreda. Žiri u sastavu: Anđa Stanišić, nastavnica muzičkog, gospođa Sanja Perić, roditelj našeg druga, i specialni gosti, članovi benda Highway trio, Marko Pešić, Luka Vojvodić, Petar Tošić, je **budno pratio učesnike karaoka**.

Hor naše škole pod dirigentskim rukovodstvom profesorice Anđe Stanišić imao je čast i zadovoljstvo da i ove godine gostuje u Skupštini Crne Gore. Gostovanje je priređeno povodom svečenog uručjenja Izvještaja Evropske komisije. Djeca su izvodila „Odu radosti“.

Vedran Galičić je učenik osmog razreda naše škole i šestog razreda muzičke škole „Vasa Pavić“. Prošlog mjeseca je **ZLATNOM LIROM** nagrađen talenat i postignuće našeg drugara. On je ponosan na svoj uspjeh, ali i odlučan da se i dalje usavršava. Ovo je već druga zlatna lira koju Vedran ima u svojoj kolekciji.

Jana Božović i Mona Gušmirović su bile učesnice „**Zlatne pahulje**“

Na nedavno održanom Republičkom takmičenju mladih muzičara, učenici naše škole su postigli izvandredne rezultate.

Učenik Vedad Vesnić kategorija, klavirski duo, osvojio je maksimalkoja je najveće dostignuće na ovom takmičenju.

Učenica Ajša Reković Vb, gitara, pretkategorija osvojila je zlatnu liru.

Učenica Miona Miljanić takođe iz Vb osvojila je bronzu u standardnom duetu, prva kategorija.

Прољећни вијенац

Кад прољеће стигне
Цвјета цвијеће,
Ласте се враћају са југа
Враћају се са пута дуга
Кад дође прољеће
Сви се радују
Игри и лијепом времену.
У прољеће почињу
Лијепи дани,
Сјајни сунцем обасјани.

Огњен Лековић IIIц

У прољеће поток жубори,
А јелен са јеленом бори
Тада цвјета
Сво цвијеће овога свијета
Медвјед се буди из сна,
Па одмах почне да се игра.
Вук Пејовић IIIц

У прољеће људи се воле,
Док се мале ластавице
Важне праве.
Весела мачкица
Више није сама,
Поред ње је мила мама.
У парку се лијепе
Пјесме оре,
Док се рибице лове.

Маша Томашевић IIIц

Кад стигне прољеће
С југа долазе ласте,
А зелена трава
Све више расте.
Кад стигне прољеће,
Ливада је пуна цвијећа,
Тада цијелим свијетом
Влада срећа.

Ива Жугић IIIц

Uživamo i divimo se prirodi

„In vino veritas“

Učenici petog razreda su izveli poludnevni izlet do **Plantaža „13. jul“** i tom prilikom posjetili vinograd i u sklopu njega podrum Šipčanik. U podrumu su imali priliku da vide maketu vinograda sa okolinom, a od ljubaznog osoblja su saznali da je vinograd **Plantaža** u cjelini najveći vinograd na Balkanu. Djeca su takođe saznala nešto o sortama vina koja se uzgajaju na **Plantažama** i o načinu njihove prerade. Pročitali smo „Vino je od svih pića najkorisnije, od svih lijekova najukusnije, a od sve hrane najprijatnije“.

Bajka ispod zemlje

Učenici šestog razreda uputili su se jednog prekrasnog novembarskog dana u nezaboravnu avanturu.

Posjeta Lipskoj pećini počela je vožnjom udobnim autobusom. Ni slutili nijesmo u kakvom ćemo se čudu prirode naći. Vještim i nadarenim umjetničkim rukama ne bi se mogli napraviti oblici koje je priroda formirala unutar ove pećine. Lipska pećina je prva pećinska atrakcija u Crnoj Gori koja nudi šarmantnu raznolikost kraških obilježja. Autentičnost ove pećine leži u njenoj istinskoj divljoj ljepoti. Nalazi se u selu Lipa Dobrska, na svega 5 km od centra Cetinja.

Književna riječ

Povodom **Dana knjige** u prostoriji naše biblioteke ugostili smo pisca **Slobodana Vukanovića**. Pričao nam je kako je i kada zavolio čitanje, a potom i pisanje. Teme je pronalazio svuda oko sebe. Učenici su poželjeli da pročitaju neke svoje radove. Pisac ih je sa pažnjom slušao i pozdravio aplauzom. Za svoje literarne „poduhvate“ članovi literarno-novinarske sekcije nagrađeni su i rukovanjem i knjigom - autorskim djelom našeg gosta.

Jelen

Ooo Jelene, kralju ljepote,
Ooo Jelene, iz sibirske šume,
ne bojiš se ni vuka ni pume,
Po šumi gordo hodiš
i čitavo krdo svoje vodiš.

Ptice cvrkuću o dolasku tvome,
Grane se pod tobom sve lome.
I dok stojiš tako jak i prav,
Drhti pred tobom svijet sav.

Rogovi ti snažni i oštri ko koplje,
niko tebi ravan nije,
sve su biljke pred tobom lijepe i zelene
Ooo jelene, Ooo jelene.

Luka Prelević

Povodom jubileja šezdeset sedam godina postojanja „Prosvjetnog rada“ proglašeni su pobjednici literarnog konkursa „**Đečije strane**“. Među nagrađenima našli su se naši učenici sedmog razreda, Katarina Vidović VII-b koja je osvojila prvu nagradu za tekst **Bomboni sa neba**, a Luka Prelević VII-a treće mjesto za pjesmu **Jelen**. Ponosni smo na naše mlade literate!

Bomboni sa neba

Mog djeda Petra se sjećam kao veselog i dobrodušnog čovjeka. Bio je krupan a ja tako mala doživljavala sam ga još većim. Uvijek nasmijan i pun iznenađenja, šaljivih priča i doživljaja. Bila sam još uvijek mala kada je umro pa se ne sjećam baš svih doživljaja.

Nešto čega se dobro sjećam dešavalo se svakodnevno. Kada bih izlazila iz kuće, on bi sa prozora sa sprata baca bombone. Uvijek bih se iznenadila kako to bomboni padaju. On bi stajao naslonjen na prozor i pitao me: „Kaća, što je bilo?“ Sva zbunjena, ali i srećna zbog bombona, nanovo bih mu objašnjavala: „Peko, padaju bomboni sa neba.“ Peko, tako smo djeda zvali brat i ja, bi mi objašnjavao da bomboni sa neba padaju samo dobroj djeci.

Kada sam malo porasla, sama sam shvatila da bombone baca moj djed Peko.

Katarina Vidović

„Maštovito @“

Svi u školi trudimo se da naši učenici poštuju knjigu, što nije lako postići u digitalnom duštvu. Ali uspjeli smo! To su dokazali drugari iz odjeljenja IV-a sa svojom učiteljicom Dijanom Gajović. Obilježili su oni kolažnim programom **Dan knjige**, ali i nešto mnogo bitnije za njih, predstavili su SVOJU knjigu.

Sabrali su svoja najbolja literarna i likovna djela i publikovali u savršeno osmišljenoj knjizi. Potvrdili su i svoj glumački talenat kroz lutkarsku predstavu. Još jednom veliko hvala drugarima iz IV-a i njihovoj učiteljici na ovako divno obilježenom Danu knjige.

BIBLIOTEKA

***U dnu škole ona te čeka,
sa pregršt malih i velikih knjiga,
naša lijepa biblioteka,
u kojoj nema nikakvih briga.***

***Milion naslova iz svijeta mašte,
nauke, prošlih i budućih dana,
čekaju na nas poput bašte,
koja je suncem okupana.***

***Tu uđeš kao osnovac mali,
izađeš velik kao planina,
dopuniš znanje koje ti fali,
jer je čitanje prava milina.***

Danilo Perić VI-a

Čari knjige

Knjiga je najveće bogatstvo. Svaka pročitana čini nas pametnijim, bogatijim, a naš život interesantnijim i sadržajnijim. Bogate nam rječnik, bude maštu i otkrivaju ono što posjedujemo, a nismo ga svjesni. Svaka je posebna na svoj način i iz svake možemo izvući neku pouku i saznati nešto novo, neku mudrost.

Kada čitam knjigu potpuno se uživim i potpuno izgubim u njoj. Dobijem osjećaj da sam glavni junak i knjiga postaje moja stvarnost. Nije važno samo pročitati, već i doživjeti radnju i zapamtiti šta smo pročitali. Kada me neka knjiga zainteresuje jedva čekam novu stranu i sljedeće događaje. Najbolje je čitati pred spavanje, jer tada lijepo zaspiš.

Svaki čovjek treba da čita jer tako postajemo bolji ljudi. Zato uvijek treba čitati, otkrivati nove priče, njihove junake i dogodovštine. Ne kaže se uzalud da je knjiga najljepši poklon, a vjerni čitalac najsrećni čovjek.

20

Nebojša Marić VI-c

Naučna sjetva sazreće u narodnu žetvu

Naša škola je bila domaćin jedne izvanredne manifestacije koja se već treću godinu održava u našem gradu. Radi se o takmičenju osnovaca u svijetu robotike **First Lego League**. Takmičilo se 12 škola, po jedan tim iz svake škole. Program je otvorio hor i plesna grupa Osnovne škole „21.maj“. Poslije toga svaki tim je raspoređen po učionicima da napravi svoga robota. Poslije vrijednog rada i prezentacije šta koji robot „zna“, pobjedu je odnio tim Osnovne škole „Pavle Rovinski“. Mi smo pokazali da se u našoj „kući“ gosti mogu lijepo osjećati, a kao pravi domaćini, pobjedi naših drugara iskreno smo se radovali.

U znanju je moć

Recitatori:

- I grupa Anastasija Novaković Ie
- II grupa Matija Marković Iva
- III grupa Marija Đurović VIIa

Engleski VI:

- 1.Mijatović Maša

Engleski VII:

- 1.Ivanović Danilo

Engleski VIII:

- 1.Popović Anja

Hemija VIII:

- 1.Brajković Iva

Italijanski VII:

- 1.Ivanović Danilo

Italijanski VIII:

- 1.Bašanović Ana

Fizika VII:

- 1.Đurović Marija

Fizika VIII:

- 1.Sič David

Matematika VII:

- 3.Ivanović Danilo

Matematika VIII:

- 2.Raičković Vuk

Biologija VII:

- 1.Purišić Elmina

Biologija VIII:

- 1.Pelević Aleksandra

Učenici osmog razreda su učestvovali na kvizu „**Poznajem domovinu, zato je i volim**“ i osvojili su četvrto mjesto. Učestvovali su : Tara Čelik, Đorđe Marković, Vuk Raičković, Iva Brajković i Vedran Galičić.

Na konkursu „Mladi eko-reporteri u Crnoj Gori“ u kategoriji „Fotografija predjela ili biodiverziteta“, prvo mjesto osvojio je **Nemanja Radović** VI-b za fotografiju „Zjenica oka prirode“, dok je u kategoriji „Ekološke vijesti“ za tekst „Netaknuta priroda“ drugo mjesto osvojio **Stefan Radović** VI-b.

Međunarodni festival „Kraljevstvo bijelih rada“

U organizaciji NVO „Stihom govorim“ i JU „Ratkovićeve večeri poezije“, pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture Crne Gore. Ušla je u Zbornik. Prijavljeno je više od 1 000 radova. Osim nagrađenih i pohvaljenih učenika u zborniku radova će se naći i radovi još 36 učenika, a među njima je i učenik naše škole, Balša Baletić- učenik IX razreda sa pjesmom "Čežnja".

Čežnja

Ona je moj treptaj u noći
Lijepi san iz koga se jutrom budim,
I kada kiša danima lije
Vjera u ljubav osmjeh mi nudi.
Eh kad bi samo ona znala
Riječi ove što sada pojem,
Ako se ikada sretnemo nas dvoje
Biće to sudar noći i dana

Dok kiša tiho napolju sipi
Kapljice tužne lupkaju o okna
Razmišljam kako bi divno bilo,
Varnice ove što osjećam sada
U kapljici jednoj da padnu na krilo,
Onoj što sanjam u svijetlima grada
Dalekog i sjajnog kao oči njene.

Platonska ljubav sve prepreke ruši
Ona je jača od groma i munje;
Zadaje čemer, tugu, pa radost,
Zbog nje osjećam nemire u duši.
Ona je razlog što stihove pišem
I život smatram najvećim darom,
Razlog da budem ponosno srećan
Čežnja za njom ispunjava me žarom!

Želja baki

Ja bih da beskrajno živiš,
I ljubavlju da me griješ,
Ja bih ti srce dala
Da tvoja ljubav ne bi stala.

Iva Nikčević Ila

Likovna kolonija

Kroz vrt mog djetinjstva

Svima su nam se u sjećanju urezale najljepše uspomene iz djetinjstva. Za mene, djetinjstvo predstavljaju dani provedeni u dedinoj kući na selu.

Prisjetim se tih dana sa toplinom oko srca, sjetnim osmijehom i suzom jer ti dani ne mogu više da se ponove.

Kad god bih pogledala dedu, vidjela bih topao osmjeh i duboke, tužne oči boje kestena. I, pošto je bio visok, imao je i dugačke ruke koje bi me najjače grlile.

Često bismo poslije kiše sjedjeli na terasi i pričali o svemu. Voljela sam da slušam njegov promukao glas i uvijek, dok sam bila sa njim, osjećala sam se sigurno. Još u ranijem djetinjstvu sam provodila vrijeme sa njim. On me je naučio da volim životinje, a isto tako i ljude. Za svo to vrijeme, meni nije palo na pamet kako bi ti dani mogli da se završe. Bilo me je strah od same pomisli na to, ali sada se sve to završilo. Nikad više neću čuti dedin glas, niti osjetiti njegovo prisustvo. Uvijek mi odjekne u glavi dok čistim suze promuklo „Nano, ne plači.“ I negdje u daljini kao da čujem njegove stihove koje je nekad s radošću recitovao: „Ko sam? Što sam? Ja sam samo sanjar.“

I ne znam kakva ću biti kada mi realnost sruši sve iluzije koje imam o njoj, ali znam da ću se uvijek sjećati njegovog milog lica i zagrljaja koji će mi zauvijek faliti.

Nevena Đuretić IXb

KAKO DA SE MOTIVIŠEŠ DA UČIŠ?

Postoje neki uobičajeni izgovori kod učenika, a ovdje ćeš pronaći odgovor na njih.

„Meni se nikad ne uči.“ - Počni da učiš iako ti se ne uči-ne čekaj inspiraciju. Neke stvari koje moraš da naučiš su zanimljive i voliš da ih učiš. Ali, neke su naporne i dosadne, pa moraš da se prisiliš da učenje.

„Toga ima puno.“ - Podijeli gradivo na manje djelove. Cijela lekcija ti može izgledati velika i čini ti se da će biti teško da je naučiš. To obeshrabruje. Ali, ako ti je cilj naučiti prvi pasus, to ti neće biti tako teško. Kad naučiš taj mali dio, prelaziš na drugi i tako ćeš malo po malo naučiti cijelu lekciju.

„Pa ne mogu stalno da učim.“ - Ako vrijeme isplanirano za učenje zaista provedeš učeći, nećeš imati utisak da stalno učiš.

„Ionako ću dobiti lošu ocjenu.“ - Optimisti uglavnom očekuju da će im se u životu dogoditi nešto dobro, oni imaju bolji školski uspjeh, manje se ljute, fizički su i mentalno zdraviji, duže žive, postižu bolji uspjeh i u sportu i bolje se suprotstavljaju problemima.

„Dosadno mi je da učim.“ - Pronađi druga za učenje. Tvoj drug u učenju možda može da ti objasni nešto što ti nije jasno. Ili, dok ti objašnjavaš njemu, možeš sam sebi razjasniti neke stvari. U pamćenju se zadržava 10% onoga što se pročita, 20% onoga što se čuje, 50% onoga što se vidi i čuje, 85% onog što se vidi, čuje i napravi, a 90% onog što poučava druge.

Tatjana Papan, pedagogica

PROJEKCIJA FILMA „LIJEPO MI JE S TOBOM, ZNAŠ“

U periodu od 11. do 21. aprila 2016. godine, učenici osmog i devetog razreda su na časovima odjeljenske zajednice imali priliku da pogledaju film hrvatske režiserke Eve Kraljević „Lijepo mi je s tobom, znaš“. Film, dobitnik nekoliko nagrada, prikazuje odnos režiserke sa sestrom koja ima Daunov sindrom. Kroz uobičajena porodična dešavanja, uočava se trud jedne porodice u prevazilaženju utisaka malograđanske sredine.

Film je projektovan sa ciljem da učenici saznaju više o mogućim različitostima kod ljudi i uvide potrebu za otklanjanjem barijera među nama. Podsmijeh, sažaljenje, odbacivanje prve su reakcije na nešto drugačije i nama nepoznato. To su načini da se udaljimo i prividno se zaštitimo, zbog čega ostajemo uskraćeni za mogućnost da se obogatimo novim iskustvima i osobinama. Upoznavanjem i svjesnim približavanjem različitom, vidimo da to nije ništa posebno, da je u redu razlikovati se, da težina nečijeg nošenja sa različitošću zavisi samo od nas kao okruženja. Ako odaberemo da budemo podržavajuće okruženje, nema mjesta žaljenju što nije drugačije.

Svako je dragocjen i potreban nam baš onakav kakav jeste. Možemo i moramo zajedno, ako želimo da se razvijamo kao pojedinci i kao društvo.

Aleksandra Trailović-Šljivančanin, defektologica

Iz fiskulturne sale

